

Provincialiceren 3: De stadsplattegrond

Sinds mijn verhuizing naar het Madurodamse dorpje Leuth - doe ik in de serie *provincialiseren*, verslag over mijn voortschrijdend inburgeringsproces en mijn eengezinswoninggewenning.

Nu de zon weer goed zijn best doet en talloze vogels zich vermaken met het bevuilen van mijn auto, maak ik weer regelmatig mijn rondje. Ik ben geen vervent wandelaar, maar als de kriebel van lente zich aandient, doe ik graag een ommetje.

Mijn nieuwe woonplaats is hier uitermate geschikt voor. Moest ik vroeger tien minuten lopen voor een stukkie groen, nu woon ik er midden in. De Duffelt, waar Leuth deel van uitmaakt, is een groene deken, slechts hier en daar onderbroken door een dorpje.

Tijdens mijn vrij onsystematische verkenning van dorp en omgeving, vallen mij vaak verschillen op. Verschillen tussen groot en klein dorps. Zo heeft bijvoorbeeld elke stad en elk dorp van enige omvang een stadsplattegrond. Gemeenschappelijke deler van deze plattegronden is de pijl: Hier staat u. De rest is vrije invulling van straatnamen en plaatselijke bedrijvigheid. Leuth heeft ook een stadsplattegrond. Met 1800 inwoners is stadsplattegrond een ietwat voorbarige term. Vanaf het begin dat ik in Leuth woonde heb ik mij al af gevraagd: "waarom een plattegrond?" Als je Leuth binnenkomt rij je op de hoofdweg. Je kunt op een gegeven moment links afslaan, een woonwijk in. Blijf je op de hoofdweg kun je even na de kerk weer links afslaan, een andere woonwijk in. Als je geen van beide linksen neemt rij je het dorp al weer uit. Je kunt dus precies één keer verkeerd rijden. De eerste links nemen terwijl je de tweede moet hebben, of visa versa. Het leuke van onze stadsplattegrond is dat het idee net niet helemaal goed uitgewerkt is. Vanaf het moment dat je de plattegrond ziet, tot aan de eerste mogelijkheid dat je de auto stil kunt zetten, is namelijk ruim 600 meter. U bevindt zich dus helemaal niet hier, ongeacht wat de pijl zegt. U bevindt zich 2 minuten lopen van hier.

Een ander verschil dat ik opgemerkt heb - eigenlijk heeft dit specifieke verschil zich aan me opgedrongen - is de instelling van de plaatselijke pluimage. In Westervoort waren de vogels redelijk verstedelijkt. Voor 08:30 uur kwamen die echt hun nest niet uit. En dan nog zaten ze de eerste uren een beetje lodderig op een tak, zichzelf onzedelijk maar zorgvuldig te krabben. De vogels in Leuth hebben een meer landelijke instelling. Die beginnen om 04:45 uur al uit volle borst te fluiten. Het liefst doen ze dit vanaf hun favoriete hangplek, die - oh wat een verrassing - in de boom direct buiten mijn slaapkamerraam is gelegen. Ze fluiten wat, tot ik echt helemaal wakker ben en ook niet meer in slaap kom. Ze eten wat en de rest van de dag besteden ze aan het dichtplakken

van mijn autoruiten. (de volgende parkiet die ik tegenkom schijt ik z'n hele kooi onder.)

Nu zou je de indruk kunnen krijgen dat ik me nogal sarcastisch uitlaat over mijn dorp. Verkeerde indruk. Ik woon pas een jaar in Leuth, maar ben er al helemaal aan verslaafd. Nooit zal ik mijn groenomgrensde eengezinswoning in Leuth inruilen voor een betonnen bak in Nijmegen. Hoe laat die vogels daar ook opstaan.

© Verus Demens
<http://www.mijncolumns.nl>